

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/222/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117224173
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7117224173.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej vo veci starostlivosti súdu o mal. deti K. X. nar. XX.X.XXXX a D. nar. X.X.XXXX zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice detí rodičov: JUDr. Ing. L. K. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na E. ul. č. X v H. a Ing. X. K. nar. XX.X.XXXX bývajúceho na I. ul. č. XX v Košiciach za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I v konaní o zníženie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 28.5.2021 č.k. 18P/153/2017 - 542 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca na zníženie výživného naposledy určeného rozsudkom Okresného súdu Košice I z 1.2.2014 sp.zn. 11P/118/2013 a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a nariadil riadne zákonné dokazovanie vo veci nezávislými zákonnými účastníkmi. Otec v podanom odvolaní namietal, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, súd sa nezákonne vysporiadal s námietkou zaujatosti, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (čo je predmetom medzinárodného konania a nebolo o ňom rozhodnuté), súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej namietal, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku má vady, ktoré napádal v obnove konania vo veci rozvodu z 2013. Uvedené vady mali podľa názoru otca vplyv na rozhodovanie vo veci samej. Uviedol, že prebieha živé trestné konanie sudcov, ktorí rozhodovali a súvisia s predmetnou vecou. Žiadal uplatniť skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky, ktoré nemohol objektívne uplatniť bez jeho viny v konaní pred súdom prvej inštancie, a ktoré sa týkajú vylúčenia sudcu. Ďalej namietal, že kolízna opatrovníčka sa nevysporiadala zákonným spôsobom s námietkou zaujatosti, nebol mu umožnený opravný prostriedok a nebola aktívne legitimovaná na pojednávaní dňa 28.5.2021. Otec označil závery kolízneho opatrovníka za nedostatočne odôvodnené, vychádzajúce zo zmanipulovaných výpovedí mal. detí. Vzniesol námietku zaujatosti voči sudcovi JUDr. G.. Tvrdil, že napadnutý rozsudok

je nezákonný, pretože nemá predpísané náležitosti. Otec je toho presvedčenia, že absencia poučenia o možnosti odvolania má súvis so špekuláciou a možno až trestnou činnosťou sudcu, čo malo dosah aj na jeho ďalšie konania (11P/141/2015 a 18P/153/2017). Predpokladá, že došlo k nelegálnemu zásahu do súdneho dôkazu - nahrávky z pojednávania, pričom súdy v Košiciach to urobili v jeho súvisiacich prípadoch už dvakrát. Preto prikladá nahrávku komunikácie s advokátom, na ktorého sa obrátil s tým, že ide o legálnu nahrávku, pretože už roky je vydieraný justičnou mafiou, ktorá vydiera aj jeho zmanipulovanú manželku a navádza ju na trestnú činnosť. Trval na jeho osobnej účasti na pojednávaní, kde chce nezávislému súdu predložiť dôkazy a súvislosti preukazujúce účelovosť a neobjektívnosť celého konania. Uviedol, že v krátkom čase predpokladá zabezpečenie jeho bezpečnosti na Slovensku a v prípade, ak sa tak nestane a bude mu udelená ochrana iným štátom, upovedomí o tom súd. Momentálne je v azylovom konaní, o čom mal súd vedomosť prostredníctvom jeho právnik JUDr. Miroslava Kráľa, ktorý ho zastupoval vo veciach 11P/141/2015 a 18P/153/2017, no tento advokát už stratil jeho dôveru a v tomto konaní ho nezastupoval. Otec sa so spomínaným advokátom nevedel skontaktovať a o pojednávaniach ho informoval až 26.5.2021, čím nebola dodržaná procesná lehota. Tvrdil, že je z objektívnych dôvodov obmedzený na technickej komunikácii a právne zastúpenie si v týchto veciach ponechal, pretože sa jedná o maloleté deti. Tvrdil, že prebieha medzinárodné konanie o udelenie ochrany o čom Slovensko upovedomil dňa 9.12.2020 pod podacím číslom FR449035712SK. Vec je vedená na MS SR pod sp.zn. 15374/2021/151 a v prípade ak MS SR neinformovalo súd o jeho medzinárodnom konaní tak podá sťažnosť na ESLP pre porušenie jeho práv. Namietal, že skutočnosť, že využil právo požiadať o azyl ho nemôže diskvalifikovať v procesných právach a zvlášť keď mal sudca z iného konania vedomosť o tom, že je v azylovom konaní mimo republiku, a tiež že je v povinnej karanténe a má obmedzené možnosti komunikácie. Konkrétnejšie nemohol vec oznamovať, pretože stranou v konaní je jeho manželka, ktorá je manipulovaná organizovanou skupinou napojenou na justičnú mafiou, pre ktorú bol nútený požiadať o azyl. Predmetné a náhle rozhodovanie v troch veciach súdom naraz bolo podozrivé zneužitie údajne na objednávku organizovanej zločineckej skupiny s ekonomickým prospechom. Žiadal o prerušenie odvolacieho konania do doby, kým nebude rozhodnuté o jeho medzinárodnej ochrane konečným rozhodnutím. Konkrétnejšie informácie nemôže poskytnúť pre ohrozenie jeho bezpečnosti a porušenia medzinárodných smerníc, ktorým sú slovenské zákony podriadené. V závere uviedol, že jeho súdne konania, ktoré súvisia s prejednávanou vecou sú korupčne prepojené na organizovanú zločineckú skupinu, preto ich rozhodnutia považuje za nezákonné, pričom prebieha rozsiahle vyšetrovanie, ktoré ho ohrozilo na živote a bol nútený využiť azyl ako krajnú možnosť sebazáchranu a práv jeho detí a rodiny.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že zotrúva na svojich doterajších písomných a ústnych vyjadreniach. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol na základe dostupných dôkazných materiálov v najlepšom záujme maloletých detí s poukazom na narastajúce odôvodnené potreby maloletých detí, príjmy a majetkové pomery oboch rodičov.

4. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. Napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, pričom háji záujmy a potreby maloletých detí. Uviedol, že otec počas celého konania nepredložil žiadne relevantné dôkazy preukazujúce dôvodnosť jeho návrhu na zníženie výživného a v jeho odvolaní sa tiež nenachádzajúca žiadne nové právne významné skutočnosti, na ktoré by mal odvolací súd prihliadať.

5. Otec v doplnení odvolania uviedol, že návrh na zníženie výživného bol donútený podať na základe vydierania justičnej mafie, ktorá manipuluje s jeho manželkou. Dochádza k nezákonnému zasahovaniu do súdnych konaní a rozhodnutí, čoho dôkazom je aj prietah v konaní, ktoré nestrpí odklad. V tejto súvislosti uviedol, že bol súdu nápomocný, urgoval konanie a na nečinnosť sa sťažoval aj predsedovi okresného súdu a Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „MS SR“). Prietahy v konaní vznikli na základe zasahovania do nezávislosti súdu a pôsobením na sudkyňu JUDr. Žákovú, ktorá nechcela zneužiť svoje právomoci, čo bol údajne dôvod pre jej odchod do predčasného dôchodku. Na sudkyňu JUDr. Žákovú bolo nezákonné pôsobené aj vo veci 18P/169/2015, kde sa jeho manželka na pojednávaní dňa 27.11.2017 vyjadrila, že od neho nebude pokoj kým neskončí pod vlakom, preto bola aj zápisnica z pojednávania neúplná. Prítomná sudkyňa, kolízna opatrovníčka a prokurátor JUDr. Čorba ostali nečinní. Namietal, že sudkyňa odmietla doplniť zápisnicu o dôkaz týrania a pokusu jeho fyzickej likvidácie. Z uvedeného dôvodu žiadal aj nové znalecké dokazovanie. Pôvodný znalecký posudok Mgr. H. napadol na MS SR a znalec bol následne disciplinárne stíhaný. Otec tvrdil, že predmetný znalec spolupracuje s „justično - poručenskou mafiou“ vo viacerých prípadoch, čoho dôkazom je kniha Bc. S. I.

G. zástava. Zdôraznil, že návrh na zníženie výživného podal, pretože ochorel a ostal bez príjmu, pričom nevlastní majetok a má dva súdne majetkové spory, ktoré ešte nie sú likvidné. Namietal, že konajúci súd sa týmito faktami nezaoberal a nevykonal ústavný znalecký posudok, aby sa zjedнала náprava a zákonnosť konania. Ďalej namietal, že konajúci súd sa nevysporiadal s jeho viacerými podaniami a má pochybnosti, či sa vôbec oboznámil zo spisom a súvisiacimi spismi tak, ako to tvrdí v napadnutom rozsudku. Rovnako sa konajúci súd nijako nevysporiadal s jeho žiadosťou o posúdenie zákonnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Košice I z 11.12.2013 sp.zn. 11P/118/2013, napriek tomu, že to zakladá meríto prejednávanej veci. Otec v tejto súvislosti tvrdil, že predmetným rozsudkom bol na návrh jeho manželky nezákonným spôsobom zaviazaný prispievať na výživu mal. X. sumou 200 Eur mesačne a mal. D. sumou 200 Eur mesačne, pričom súd svojvoľne vyznačil právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku na deň 1.2.2014 porušením vtedy platného OSP, podľa ktorého musel byť rozsudok doručený fyzickej osobe so vlastných rúk. V ďalšej časti opísal priebeh pôvodného konania sp.zn. 11P/118/2013 a konania pod sp.zn. 21P/134/2013 a uviedol, že rozsudok zo dňa 11.12.2013 sp.zn. 11P/118/2013 osobne prevzal dňa 30.7.2015 a nedalo sa voči nemu odvolať, pretože v ten istý deň prevzal aj uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 22.6.2015 sp.zn. 21P/134/2014, voči ktorému sa vzdal odvolania a k tomuto dňu t.j. k 30.7.2015 bolo rozvodové konanie právoplatne zastavené. Uviedol, že práve na toto právoplatne zastavené konanie sa vzťahoval aj rozsudok sp.zn. 11P/118/2018, ktorý okrem nezákonnej fikcie doručenia stratil aj svoju zákonnú účinnosť a vykonateľnosť. Otec o porušovaní a obchádzaní zákona košickými súdmi upovedomil predsedu Najvyššieho súdu SR, MS SR, NAKA, podal námietky zaujatosti na sudcov konajúcich vo veci a kolízu opatrovnícku, návrh na obnovu konania pod sp.zn. 11P/118/2013 a na odporúčanie MS SR sťažnosť predsedovi Okresného súdu Košice I. Namietal, že jeho manželka je v jeho sporoch na strane nepriateľov, právna zástupkyňa manželky je zorganizovaná justičnou mafiou a v blízkom prepojení na jeho dlžníkov a iné osoby a tiež, že jeho advokát zanedbal jeho vec, nepripravoval sa na pojednávanie a nekontaktoval sa s ním. Ďalej namietal, že sudca JUDr. Barabas rozhodol meritórne všetky tri jeho konania bez predvolania svedkov, ktorých navrhol, bez jeho prítomnosti a naštudovania spisového materiálu, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces. Vo vzťahu k jeho majetkovým pomerom uviedol, že ak by si sudca naštuoval spis, prišiel by k faktom a spravodlivému objasneniu veci. Tvrdil, že do tiesne sa nedostal vlastnou chybou a jeho majetok je v súdnych sporoch vedených na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 15C/177/2013 a na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 28C/3/2013, ktoré rozhodujú zaujatí sudcovia a korumpuje ich justičná mafia. Ďalej tvrdil, že jeho právnické osoby nepodnikajú, nemajú bankové účty a účtovníčku, ktorá by robila účtovnú závierku. V spoločnosti BF. sa zamestnal na čiastočný úväzok pre finančnú a zdravotnú tieseň. Zamestnaním získal zdravotné poistenie, pretože ako samoplatca si nemohol dovoliť platiť odborné vyšetrenia. Poprel tvrdenie matky, že mu v strachu a pod hrozbou násillia podpísala plné moci na majetok. Matka ho tiež krivo obvinila z napadnutia a trestné oznámenie bolo odmietnuté. Uviedol, že majetok nadobudol pred manželstvom, bsm vyporiadali ešte v roku 2008 a matka bola na predmetné tvrdenia o násillí s plnými mocami nahovorená. Namietal konanie kolíznej opatrovníčky, ktorá podľa jeho názoru posielal súdu iba jednostranné informácie v neprospech maloletých detí. Kolízna opatrovníčka je zodpovedná za konanie ohľadne mal. detí, ktorých zdravotný stav sa zhoršil po tom ako boli pravidelne a dlhodobo vystavované elektromagnetickému žiareniu v mestskej časti Heringeš. Matka, kuratela a súdy nekonali napriek jeho poukazovaniu, ktoré opieral o odborné štúdie a merania. Uviedol, že ho ekonomicky zlikvidovali skorumpovaní sudcovia, ktorí sú spolupáchateľmi jeho pripravovanej fyzickej likvidácie z novembra 2020, ktorou ho vyhnali do azylu a matka s touto mafiou spolupracuje. Otec pôsobením tejto zločineckej skupiny ochorel a je osobou so ZŤP. Pokiaľ matka poukazovala na prednosť výživného pred platbou detektívnej kancelárie uviedol, že za túto neplatil, o čom matka vedela. Ďalej uviedol, že mu bola nezákonne odňatá detektívna licencia a keď sa jej dožadoval späť, tak sa mu polícia vyhrážala a následne na neho vykonštruovali ďalšie stíhanie cez jeho známeho, ktorého vydierali cez jeho nezákonnú činnosť. Vec je vedená na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 4T/10/2009 a žiada súd, aby si zabezpečil súdny spis, kde je evidentné, že došlo k jeho pozmeňovaniu. Tvrdenie matky, že deťom kupuje drahé dary označil za účelové a zavádzajúce a v tejto súvislosti uviedol, že deťom zabezpečil telefóny v kvalite, aby vyžarovali čo najmenej škodlivého elektromagnetického smogu a nepoškodzovali ich zdravie a tiež preto, že ho matka obmedzovala v styku s maloletými. Otec hradí výdavky na paušál v sume cca 70 Eur mesačne. Matka pritom zámerne nespomenula, že deťom zabezpečil množstvo značkového oblečenia a obuvi, ktoré rozpredala a mala z neho príjem. Vo vzťahu k chovu psov uviedol, že tieto začal chovať z dôvodu bezpečnosti jeho rodiny, pričom výdavky na ne boli minimálne a v súčasnosti sa už chovu nevenuje. Namietal, že súd sa neoboznámil so všetkými listinnými dôkazmi, nevypočul ním navrhnutých svedkov a nevykonal nové znalecké dokazovanie. Otec tvrdil, že objektívne nemohol dokladať dôkazy, nahliadať do spisu a jeho advokát si voči nemu neplnil povinnosti, čo bude

musieť riešiť na advokátskej komore. Ďalej namietal, že jeho advokát bol nepripravený, resp. pripravený v prospech jeho bývalej manželky a justičnej mafie a jeho bývalý advokát manipuloval s jeho manželkou a za úplatok dokázal prideliť spis sudcovi, ktorého mali podchyteného. Sudca konajúci v tejto veci je len ďalším sluhom justičnej mafie a poškodil jeho maloleté deti. Poprel tvrdenie matky, že užíva drogy a v tejto súvislosti uviedol, že trpí chronickou osteoritídou a syntetické drogy by ho zabili. Otec je ochotný podrobiť sa aj znaleckému skúmaniu a odberu z kostí, aby sa vylúčilo jeho spätné užívanie drog. Otec trval na tom, že od roku 2013 u neho nastala zmena pomerov. Robil všetko, aby dosiahol spravodlivosť na súdoch v jeho majetkových sporoch a mohol tak zabezpečiť mal. deti. Uviedol, že jeho obchodné spoločnosti sú v súdnych sporoch a sú roky bez príjmov a majetku. Ako osoba ZŤP sa zamestnal v spoločnosti jeho sestry G. point, s.r.o., pretože to bola jediná možnosť ako získať plnohodnotné zdravotné poistenie. Predmetná spoločnosť dlhuje jeho spoločnosti K. spo. s.r.o. pohľadávku, ktorá je krytá judikovanou pohľadávkou na JUDr. S., ktorú sudcovia zmarili v civilnom aj trestnom konaní. Exekučné konanie bolo rovnako zmanipulované do neúspechu. Uviedol, že jemu ostali len dlhy a ešte ho aj skriminalizovali, aby bol od neho pokoj. Keď im to nevychádzalo, pretože sa pomerne úspešne bránil, zadali objednávku na jeho fyzickú likvidáciu, na čo bol v novembri 2020 upozornený čestným agentom SIS a hneď na to požiadal o medzinárodnú ochranu. Vo vzťahu k obchodnej spoločnosti H. s.r.o. uviedol, že táto bola založená za účelom obchodovania so psami v Dubaji, no nič z toho nebolo. Ďalšie obchodné spoločnosti sú buď nečinné alebo sa sporia o pohľadávky a nemajú majetok. Vytkol konajúcemu súdu, že si nenaštudoval spisy a majetkové spory, na ktoré v konaní poukazoval. Otec pracoval na projekte, z ktorého by vedel vyživovať deti, no tento sa tiež nepodaril. Pokiaľ mu súd vyčítal, že nezdokladoval príjmy, nemohol tak urobiť pretože je v azyle a jeho advokát bol nečinný. V závere uviedol, že na výživu detí prispieva podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a nemôže za to, že ho vydiera justičná mafia cez skorumpovaných sudcov. Otec k doplneniu odvolania priložil jeho odvolania zo dňa 2.10.2017 vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 15C/177/2013.

6. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I označil jeho vyjadrenie za vedome strohé, predčasné a bez náležitých naštudovania spisu a dotknutých spisových materiálov. Otec je toho názoru, že je to tak, aby sa prekryl rozsiahly organizovaný zločin páchaný na jeho rodine verejnými činiteľmi od roku 2009. Konajúci súd mal informácie o marení spravodlivosti prideleným prokurátorom. Uviedol, že on žiadal, aby prokurátor vstúpil do konania a dohliadal nad zákonnosťou v prospech mal. detí. Prokurátor P. úmyselne nekonal a to z údajného popudu nadriadeného a kolegov z OP KE I, ktorí sa podieľali na jeho ekonomickej a fyzickej likvidácii zneužitím ich právomocí. Prokurátor Mgr. Z. N. sa podieľal na nezákonnej kriminalizácii jeho osoby na popud justičnej mafie, ktorá tým sledovala svoje ekonomické záujmy. Ďalej uviedol, že vzhľadom na jeho pretrvávajúce konanie o udelenie medzinárodnej ochrany nemohol z objektívnych príčin využiť všetky procesné postupy a prístup k informáciám, aby tak reálne mohol využiť jeho základné právo v zmysle článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach. Z uvedeného dôvodu žiadal aj o prerušenie konania, na čo súd nereflektoval a do dnešného dňa nevydal uznesenie o vysporiadaní sa s predmetným návrhom, čím mu zmaril využitie ďalšieho základného práva v zmysle článku 13 Európskeho dohovoru o ľudských právach. Tvrdil, že prokurátor v konaniach evidentne zneužíval jeho právomoci a vedome spolupracoval s organizovanou zločineckou skupinou, ktorá je za jeho ekonomickou likvidáciou a pokusom o fyzickú likvidáciu. Prokurátor bol účastný na pojednávaní vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 18P/169/2015, kde sa mu matka priamo vyhrážala fyzickou likvidáciou a napriek tomu nekonal. Rovnako prokurátor nekonal a nedal podnet na nové znalecké dokazovanie ani po tom, ako bol znalec Mgr. H. uznaný za vinného a disciplinárne potrestaný na základe rozhodnutia MS SR č. 16192/2020/153 zo dňa 30.1.2020. Vytkol prokurátorovi, že je tiež zodpovedný za zhoršený zdravotný stav mal. detí, pretože nekonal ani vtedy, keď ho upozornil na to, že deti sú vystavené nepovolenému elektromagnetickému žiareniu na Heringeši u jeho svorky. Tvrdil, že matka tam odkladala mal. deti a nestarala sa o nich v zmysle súdneho rozhodnutia. Ďalej namietal, že všetky jeho súdne spory sú sabotované, pretože je oznamovateľom a priamym svedkom korupcie na košických súdoch, košických prokuratúrach a Najvyššom súde Slovenskej republiky. Keď dôkazy o korupcii použil po nástupe novej protikorupčnej vlády, justičná mafia sa rozhodla, že ho zlikviduje s využitím jeho zmanipulovanej manželky. Súdy napriek tejto vedomosti obmedzujú jeho práva, manipulujú s dôkazmi a využívajú jeho momentálny stav k zavŕšeniu cieľov organizovanej zločineckej skupiny. Tvrdil, že do predmetného stavu sa nedostal vlastnou vinou ale dohnala ho do neho organizovaná zločinecká skupina s justičnou mafiou na Slovensku. Ďalej namietal, že prokurátor vedel o jeho likvidácii justičnou mafiou, pričom nijako nezasiahol a sám participoval na jeho vydieraní organizovanou zločineckou skupinou. Otec považuje prokurátora JUDr. P. za člena organizovanej zločineckej skupiny, ktorá bola krytá bývalým špeciálnym

prokurátorom H.. Vytkol prokurátorovi, že využil jeho azylové konanie a participoval na nezákonnostiach v jeho rodinných sporoch napriek tomu, že mal vedomosť, že tak musel urobiť pre ohrozenie svojho života. Prokurátora P. otec podozrieva aj z členstva na justičnom mega podvode vo veciach vedených na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 28C/3/2013, na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 10T/63/2016, 15C/177/2013, 5T/73/2017 a na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 7To/78/2019, 7Nto/20/2019 a 7To/118/2019, čo je v štádiu vyšetrovania. Vo vzťahu k vyživovacej povinnosti otec uviedol, že hneď ako by mu to bolo umožnené zákonom, našiel by si prácu adekvátnu jeho vysokoškolskému vzdelaniu. Tvrdil, že sa učí cudzí jazyk, aby mohol plne využiť jeho odbornosť a prax, a dosiahnuť tak vyššie finančné ohodnotenie. Otec je nateraz v skúšobnej dobe v robotníckej funkcii a jeho zdravotné problémy zapríčinené nezákonným prenasledovaním organizovanou zločineckou skupinou a justičnou mafiou sa upravujú. Momentálne je v krajine kde zákon platí pre každého rovnako a deťom posielal financie v rámci svojich možností. Do útokov justičnej mafie úspešne podnikal a nadštandardne sa staral o deti a manželku. Otec k podaniu priložil oznámenie MS SR zo dňa 23.3.2020 o výsledku správneho konania.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k doplneniu odvolania otca zotrval na svojich doterajších vyjadreniach.

8. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 3.8.2021 podal otec návrh na príkazanie sporu inému súdu podľa § 39 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

9. Ďalšie vyjadrenia zo strany účastníkov podané neboli.

10. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 387 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

14. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

15. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

16. Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné

vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

17. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne vo veci rozhodol, pričom v odôvodnení sa vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami, ktoré tvorili podklad jeho rozhodnutia a s jeho závermi sa v plnom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd. Otec v odvolaní neuviedol žiadne podstatné skutočnosti, ktoré by spochybňovali závery súdu prvej inštancie, pričom jeho odvolacia argumentácia je totožná s obranou v konaní na súde prvej inštancie, s ktorou sa súd v napadnutom rozsudku vysporiadal. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. V tomto prejednávanej prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie a dostatočne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

19. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že predpokladom zmeny rozhodnutia o výživnom podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine je výrazná zmena pomerov na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí sa jednať o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom. Pri rozhodovaní o zmene výživného sa obdobne použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, v tomto prípade ust. § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Kritériami určovania rozsahu vyživovacej povinnosti v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení sú odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Pri určení rozsahu výživného je potrebné vychádzať z toho, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, medzi ktoré patria okrem bežných potrieb ako výživa vo vlastnom zmysle slova, šatstvo, bielizeň, obuv, náklady na bývanie ako aj ďalšie potreby súvisiace s prehlbovaním a rozširovaním dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie a tiež kultúrne, športové a rekreačné potreby. Ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine ustanovuje, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, preto ak je životná úroveň rodičov vyššia, je v záujme dieťaťa, aby sa na tejto úrovni podieľalo a malo z nej úžitok aj v budúcnosti. Výška výživného preto môže byť v tomto prípade určená tak, aby zodpovedala zvýšeným potrebám dieťaťa. Aj pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

20. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dôsledne porovnal a posúdil pomery účastníkov v čase predchádzajúcej úpravy výživného (rozsudok Okresného súdu Košice I z 1.2.2014 sp.zn. 11P/118/2013) s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania a dospel k totožnému právnemu záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené zákonom stanovené podmienky pre zníženie výživného, keďže v konaní nebola preukázaná taká podstatná zmena rozhodujúcich pomerov, najmä na strane otca, ktorá by zníženie výživného odôvodnila. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania a porovnania zistených aktuálnych pomerov otca s jeho pomermi v čase predchádzajúcej úpravy dospel prvoinštančný súd k správne záveru, že na strane otca nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodnila zníženie výživného, keďže tak v čase predchádzajúcej úpravy, ako aj v čase podania návrhu otec vykonával podnikateľskú činnosť, resp. bol a je konateľom a spoločníkom viacerých obchodných spoločností. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne založil svoje rozhodnutie

na ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať pred súdom: 1. príjmy z inej než závislej činnosti, 2. predložiť súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a 3. umožniť súdu sprístupneným údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní hociktorú z týchto povinností, dochádza k stavu, že súd si nemôže urobiť správny a úplný záver o pomeroch povinnej osoby, preto nastupuje zákonná domnienka výšky príjmu ako prostriedok objektivizácie príjmov povinného, ktorý je stanovený ako 20-násobok sumy životného minima. V zmysle tohto zákonného odkazu je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v spojení s príslušným opatrením upravujúcim výšku životného minima. Takto určenú sumu už súd nemôže nijakým spôsobom meniť na základe iných skutočností, napríklad ak by povinný určitú sumu príjmov preukázal alebo ak by výdavky nasvedčovali vyššej alebo nižšej sume príjmov. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že ak si povinný rodič uvedené povinnosti nesplní, domnienka, resp. fikcia príjmu nastupuje obligatórne a súd už nie je oprávnený uvažovať o jej použití. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že uvedená edičná povinnosť nie je viazaná na výzvu súdu a súd ani nie je povinný upozorňovať povinného na hmotnoprávne následky nesplnenia si uvedených povinností, nakoľko poučovacia povinnosť v zmysle § 160 CSP (predtým § 5 O.s.p.) sa vzťahuje len na procesné práva a povinnosti. Pokiaľ ide o povinnosť preukázať príjmy z inej než závislej činnosti, je potrebné predložiť súdu relevantné dôkazy, z ktorých možno vyvodzovať výšku príjmu. V tomto smere je potrebné vychádzať zo zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov, ktorý účtovným jednotkám ukladá povinnosť účtovať majetok, záväzky, náklady, výnosy, výdavky a príjmy v účtovných knihách a zobrazovať ich v účtovných závierkach, pričom účtovná jednotka je povinná viesť účtovníctvo správne, úplne, preukázateľne, zrozumiteľne a spôsobom zaručujúcim trvalosť účtovných záznamov. Zákon upravuje, ktorý subjekt môže účtovať v sústave jednoduchého účtovníctva, ostatné subjekty musia účtovať v sústave podvojného účtovníctva. Účtovná jednotka účtujúca v sústave jednoduchého účtovníctva účtuje v peňažnom denníku, ktorý obsahuje predovšetkým údaje o stave peňažných prostriedkov účtovnej jednotky v hotovosti a na účtoch v bankách, príjmoch a výdavkoch v účtovnom období; v knihe pohľadávok, ktorá obsahuje najmä údaje o dlžníkoch, pohľadávkach, poskytnutých úveroch; v knihe záväzkov, ktorá obsahuje najmä údaje o veriteľoch, výške záväzku v peňažnom vyjadrení, prijatých preddavkoch a úveroch a v pomocných knihách, ak je ich vedenie potrebné na preukázanie a vykazovanie predmetu účtovníctva v účtovnej závierke. Samotné daňové priznanie, ktoré povinný rodič v konaní predloží, nie je možné považovať za splnenie povinností vyplývajúcich z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko z daňového priznania nie je možné zistiť konkrétne príjmy a vynaložené výdavky a posúdiť ich z hľadiska, či išlo o výdavky na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmu podnikateľského subjektu. Až v prípade, ak povinný rodič splní povinnosti vyplývajúce z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, môže súd postupovať podľa ust. § 63 ods. 2 Zákona o rodine a posúdiť charakter výdavkov povinného rodiča podnikateľa, či sú nevyhnutné na účely podnikania, avšak nie z hľadiska daňových predpisov, ktoré môžu za nevyhnutný pre udržanie príjmu z podnikateľskej činnosti akceptovať širší rozsah výdajov na rozdiel od Zákona o rodine, ktorý nemôže prioritizovať neprimeraný rozvoj podnikateľských aktivít povinného rodiča na úkor vyživovacej povinnosti. Súd je teda oprávnený preskúmať opodstatnenosť výdajov povinného rodiča v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou, nakoľko údaje v daňových dokladoch nie sú pre jeho rozhodnutie z tohto hľadiska záväzné. Ak súd dospeje k záveru, že určité výdavky nie sú nevyhnutné, resp. nie vo vynaloženom rozsahu, pri určovaní výšky výživného bude vychádzať z potenciálneho príjmu, ako keby k realizácii uvedených výdavkov nedošlo.

21. V súdnej právnej veci si otec svoje povinnosti vyplývajúce mu z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine nesplnil, tak ako na to poukázal súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí (bod. 17 odôvodnenia). V konaní síce boli Daňovým úradom Košice predložené na výzvu súdu daňové priznania k dani z príjmov právnickej osoby (BF., s.r.o., L.P. s.r.o. K. K., s.r.o., K., s.r.o., H. s.r.o.), ktoré otec podal za roky 2017 a 2018, avšak z týchto si nemožno urobiť celistvejší obraz o príjmových pomeroch povinného. Podľa predložených daňových priznaní vyplýva, že výsledok hospodárenia predmetných obchodných spoločností v uvedených zdaňovacích obdobiach bola nula, otec však nepredložil žiadne ďalšie doklady, ktoré by bližšie dokumentovali a vo svojom súhrne preukazovali výsledky jeho podnikateľskej činnosti (záväzky, pohľadávky, výdaje obchodnej spoločnosti, listy vlastníctva, stavy účtov a vkladov v bankách, doklady o vlastníctve motorových vozidiel a pod.). Predloženie daňových priznaní nemožno vyhodnotiť ako dostačujúce pre utvorenie si celistvejšieho obrazu o skutočných príjmových pomeroch povinného z jeho podnikateľskej činnosti. Odvolací súd pritom nemohol akceptovať tvrdenia otca, že na podnikanie nemá čas kvôli množstvu civilných a trestných súdnych sporov, pričom povinný nedokázal ani z

pohľadu odvolacieho súdu dostatočne vierohodne vysvetliť, z čoho vlastne roky financuje svoje živobytie. Nedôvodnou je aj otcova argumentácia o nepriaznivom zdravotnom stave, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývajú skutočnosti, týkajúce sa jeho zdravotného stavu, na základe ktorých by bolo možné vyvodiť neschopnosť otca dosahovať lepší príjem v podnikaní, resp. nájsť si inú prácu. Otec zdokumentoval svoj zhoršený stav v priebehu konania pred súdom prvej inštancie lekárskeho posudkom na účely § 11 zák. č. 447/2008 Z.z. zo dňa 15.4.2019 (čl. 142), z ktorého vyplýva, že otec má obmedzený rozsah pohyblivosti oboch kolien ale s využitím kompenzačnej pomôcky je schopný samostatnej chôdze a nie je odkázaný na pomoc inej fyzickej osoby pri zabezpečovaní pohybu, orientácie a komunikácie so spoločenským prostredím. Otec tiež zdokladoval, že požiadal o priznanie invalidného dôchodku (čl. 377), súdu prvej inštancie ani odvolaciemu súdu ku dňu jeho rozhodnutia však neoznámil výsledok tohto konania, z čoho odvolací súd uzatvára, že jeho žiadosť o priznanie mu invalidity nebola (doposiaľ) posúdená kladne. Odvolací súd s poukazom na obsah predmetného lekárskeho posudku konštatuje, že z neho nevyplývajú žiadne významné prekážky, pre ktoré by sa otec nemohol zamestnať, pričom otec nijako nekonkretizoval, do akej miery ho zdravotné ťažkosti obmedzujú v bežnej a osobitne v pracovnej aktivite. Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že otec sám vo vyjadrení k vyjadreniu prokurátora Okresnej prokuratúry I (čl. 629) uviedol, že momentálne pracuje „v robotníckej funkcii“, čo však bližšie nekonkretizoval a neuviedol kde momentálne pracuje alebo aká je výška jeho príjmu, no v tomto kontexte vyznievajú jeho doterajšie tvrdenia o nemožnosti zamestnať sa pre zdravotné problémy ako účelová obrana s cieľom dosiahnuť zníženie výživného.

22. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že zmena pomerov nastala na strane mal. detí, ktorých odôvodnené potreby sa od poslednej úpravy výživného zvýšili, keďže nastúpili na ďalší stupeň vzdelávania, čím nepochybne došlo k nárastu výdavkov na ich výživu, pretože sú vo veku intenzívneho fyzického rastu a duševného dospievania. Matkou prezentované výdaje na zabezpečenie starostlivosti o maloleté deti nevybočujú z rámca potrieb iných detí v rovnakom veku, preto o ich výške nemal pochybnosti ani odvolací súd. Ďalej bolo v konaní preukázané, že došlo k zmene pomerov aj na strane matky maloletých, ktorej príjem sa od poslednej úpravy dvojnásobne zvýšil, no podľa názoru odvolacieho súdu táto zmena pomerov na strane matky nemôže byť dôvodom pre zníženie výživného od povinného otca, keďže matka sa o maloleté deti osobne stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť jednak osobou starostlivosťou, ako aj uspokojovaním potrieb maloletých spontánne a postupne tak, ako im potreby vznikajú. Je nepochybné, že podiel matky na výživnom je podstatne vyšší ako podiel otca na plnení vyživovacej povinnosti s poukazom na to, že otec nad rámec určeného výživného a príležitostných darov na ich výživu neprispieva a nestretáva sa s nimi, keďže z obsahu spisu vyplýva, že otec sa toho času zdržiava na neznámom mieste, pravdepodobne v zahraničí, kde podľa jeho tvrdenia požiadal o azyl. Odvolací súd zdôrazňuje, že určené výživné vo výške pod 200 eur mesačne (6,70 eur denne) na každé dieťa zodpovedá potrebám maloletých, pričom nezistil žiadne okolnosti na strane otca, ktoré by odôvodňovali určenie výživného v nižšej sume, keďže doterajšie výživné je vzhľadom na zákonné ustanovenia citované v odôvodnení napadnutého rozsudku a z nich vyplývajúce zásady primerané zárobkovým schopnostiam a možnostiam otca.

23. K otcom namietanému odvolaciemu dôvodu, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, je potrebné uviesť, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP) a vyhodnotenie uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov neznamená ľubovôľu. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, teda relevancie vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam, zákonnosti z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania a z hľadiska pravdivosti, teda hodnovernosti jeho zdroja. Následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Súd k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov môže v zásade dôjsť len nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, prípadne porušením pravidiel formálnej logiky. Posúdenie zmien pomerov, ktoré nastali od predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom a hodnotiace úvahy súdu, na základe správne a zákonne vykonaných dôkazov bez mylnej interpretácie z nich vyvedených skutočností však nie je možné považovať za nesprávne skutkové zistenie.

24. Neopodstatnenou je aj argumentácia otca, že mu súd nedal priestor na vyjadrenie sa alebo že nemal možnosť navrhovať dôkazy a súd rozhodol bez jeho účasti, pretože zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.6.2018 a 28.5.2021 je zrejmé, že aj otec, resp. jeho vtedajší právny zástupca dostali priestor na vyjadrenie sa nielen písomne, ale aj ústne, aj na záverečné slovo a všetky tieto možnosti aj riadne využili. Vzhľadom na uvedené je nedôvodnou aj odvolacia námietka otca, že súd prvej inštancie nevykonal

ním navrhnutý dôkaz - jeho výsluch. K tejto námietke treba uviesť, že súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 CSP) a nie účastníkov konania. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonával všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, odvolací súd nepovažuje za porušenie práva na spravodlivý proces. Nevykonanie navrhnutého dôkazu by mohlo byť relevantným odvolacím dôvodom iba za stavu, keby malo vplyv na nedostatočné zistenie skutočného stavu veci, čo nie je prejednávaný prípad. Konajúci súd prvej inštancie navyše dostatočne odôvodnil nevyhovenie návrhu vtedajšieho právneho otca na doplnenie dokazovania o výsluch otca v bode 27 odôvodnenia rozhodnutia keď uviedol, že otec už bol v konaní vypočutý, mal možnosť sa vyjadriť ku všetkým skutočnostiam či už sám priamo alebo prostredníctvom svojich právnych zástupcov a tiež poukázal na to, že miesto pobytu otca je toho času neznáme a nemá o ňom vedomosť ani jeho právny zástupca či jeho maloleté deti.

25. V súvislosti s odvolacou námietkou otca, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§365 ods. 1 písm. g) CSP) odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 34 CMP, v zmysle ktorého predmetný odvolací dôvod nie je možné v mimosporovom konaní použiť.

26. Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky, tieto odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

27. Odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil okolnosti pre rozhodnutie o zmene výživného, rozsudok spĺňa základné obsahové náležitosti, ako aj správne poučenie o prípustnosti a lehote na podanie odvolania (ktorého absenciu otec nedôvodne namietal v podanom odvolaní) a je logickým a právnym vyústením priebehu a výsledkov prvoinštančného konania, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a odvolací súd sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje. Vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením a vo vzťahu k relevantným odvolacím námietkam otca doplnil ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

28. Otec maloletých súčasne s odvolaním uplatnil námietku zaujatosti zákonného sudcu, ktorú videl v procesnom postupe sudcu a spôsobe, akým tento rozhodol. Zo spisu bolo zistené, že z dôvodov vyššie uvedených otec uplatnil námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi podaním doručeným súdu prvej inštancie 3.6.2021 (čl. 517), o ktorej nadriadený súd rozhodol uznesením z 11.6.2021 č.k. 14NcC/9/2021 - 528 tak, že zákonného sudcu JUDr. Pavla Barabasa z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil. Keďže v danom prípade ide o opakovanú námietku zaujatosti z tých istých dôvodov, o ktorých nadriadený súd už rozhodol, resp. sa týka len okolností spočívajúcich v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, kedy by sa nemala nadriadenému súdu vôbec predkladať, preto o nej nadriadený súd nerozhodoval, pretože na takéto námietky zaujatosti sa neprihliada (§ 53 ods. 1, 2, a 3 CSP).

29. Otec sa podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 3.8.2021 domáhal prikázania veci inému súdu z dôvodu nutnej delegácie, teda vylúčenia všetkých sudcov konajúceho súdu v zmysle § 39 ods. 1 CSP. Odvolací súd na návrh otca neprihliadal, keďže na postup podľa § 39 ods. 1 CSP neboli splnené podmienky, keďže v prejednávannej veci nedošlo k vylúčeniu všetkých sudcov, ktorí by mohli podľa Rozvrhu práce Okresného súdu Košice I vo veci konať a rozhodnúť (viď 28.).

30. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3: 0 (ust. § 393 ods. 2 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).